

РЕШЕНИЕ

№ 322

гр. Монтана, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ЧЕТВЪРТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДАНИЕЛ ПСАЛТИРОВ**

при участието на секретаря **НИКОЛИНКА Г. АЛЕКСАНДРОВА** като разгледа докладваното от **ДАНИЕЛ ПСАЛТИРОВ** Административно наказателно дело № 20231630201281 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59, ал. 1 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 12-2200243/ 21.12.2022г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана на ДЗЗД „П.Б. 2019“ ЕИК xxx, представлявано от Г. П. Д., на основание чл. 416 ал.5 вр. с чл.414 ал.3 от КТ, за административно нарушение по смисъла на чл.62 ал.1 от КТ и чл.61 ал.1 от КТ, в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1 800.00 лева.

Недоволен от издаденото наказателно постановление ДЗЗД „П.Б. 2019“ ЕИК xxx, чрез управителя си обжалва същото и моли да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателя не се явява, не се представлява.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител моли съда да потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Въззивният съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, доводите на жалбоподателя и посочените в жалбата основания, намира за установено следното:

Жалбата е допустима: подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН в съответствие с изискуемото от закона съдържание и от страна, имаща правен интерес и процесуална възможност за въззивно обжалване, а разгледана по същество се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 15.09.2022г. в 09.40 часа, свидетелите Л. Р. и С. Ш., служителите на ДИТ град Монтана, извършват проверка на място в обект „Рехабилитация и реконструкция на общинска пътна мрежа, Община Б.” в частта „път MON 1040 км 00 до 1+695.37”, изпълняван от ДЗЗД „П.Б. 2019“ ЕИК ххх. В хода на проверката служителите на ДИТ Монтана, констатирали, че лицето К. Б. К. ЕГН ***** работи като строителен работник, поставящ бордюри, като същият нямал сключен писмен трудов договор, преди постъпване на работа. Извършена е справка в регистъра на ТД на НАП за уведомления по чл.62 от КТ, при която се установило, че лицето няма действащ трудов договор. Обектът в който било констатирано нарушението изрично бил обозначен с информационна табела, съдържаща информация, че изпълнител на обекта било именно ДЗЗД „П.Б. 2019“ ЕИК ххх.

По случая била оформена информация /сведения за работещите в обекта на основание чл.44 от АПК вр. с чл.402, ал.1, т.3 от КТ, в която К. собственоръчно посочил, че има работно време от 08 часа до 17 часа, работи като строителен работник на обекта, без да има трудов или граждански договор. За извършената проверка св. Р. съставил и подписал протокол от 19.10.2022г. За установеното нарушение по чл. 62, ал. 1 вр. с чл.61, ал. 1 от КТ, свидетелят Л. К. Р. в присъствието на С. О. Ш. и С. М. З., съставил АУАН. АУАН бил съставен в отсъствието на представител на дружеството, като е връчен съгласно чл.416, ал.3 от КТ. Против така съставения АУАН не са постъпили възражения. На базата на изготвения АУАН и протокол за извършена проверка било издадено атакуваното НП, с което на ДЗЗД „П.Б. 2019“ ЕИК ххх, представлявано от Г. П. Д. на основание чл.416 ал.5 вр. с чл.414 ал.3 от КТ, за административно нарушение по смисъла на чл.62 ал.1 от КТ и чл.61 ал.1 от КТ в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1 800.00 лева.

В законоустановения срок за обжалване ДЗЗД „П.Б. 2019“ ЕИК ххх обжалва издаденото НП. Към жалбата са представени и приети като доказателства – договор от 31.08.2022г. между ДЗЗД „Пътища Б. 2019”, представлявано от Г. П. Д. (възложител) и „Б.” ЕООД гр.Лом, представлявано от И. Гев И. (изпълнител). Съгласно договора изпълнителят приема да доставя и монтира бордюри на обект „Рехабилитация и реконструкция на общинска пътна мрежа, община Б.”. Прието е като доказателство и договорно споразумение за съвместни мероприятия по осигуряване на безопасни условия на труд в обект – „Рехабилитация и реконструкция на общинска пътна мрежа, община Б.” между двата посочени по-горе субекти и списък от 09.09.2022г. на работниците на „Б.” ЕООД, подлежащи на инструктаж, полагащи труд на обекта, в който лицето К. К. е посочен в списъка, като строителен работник.

Защитната теза на административнонаказаното дружество основно се свеждат до това, че за извършване на СМР на обекта е сключен договор с външна фирма - „Б.“ ЕООД, по силата, на който последното дружество се задължава да достави и монтира бордюри на обекта, като изпълнението на тези дейност е за сметка на изпълнителя, както и осигуряването на работници, както и на безопасни условия за труд и работно облекло. Твърди се, че лицето К. К. е работник на „Б.“ ЕООД и същият фигурира в представения от тяхна страна списък към Договорно споразумение за Съвместни мероприятия по осигуряване на безопасни условия на труд от 09.09.2022г.

Пред въззивната инстанция св.Л. Р., С. Ш. и С. М. поддържат изложените обстоятелства в съставения АУАН.

Съдът кредитира изцяло свидетелските показания на служителите на ДИТ – Р., Ш. и М.. Същите са вътрешно непротиворечиви и безпристрастни, дадени относно факти и обстоятелства лично възприети от тях.

Като взе предвид доказателствата по административно наказателната преписка, в т.ч. и непосредствено събраните в хода на съдебното следствие, съдът намира, че АНО е приложил правилно закона. Действително към материалите по производството е приет и приложен договор между ДЗЗД „П.Б. 2019“ ЕИК xxx с външна фирма - „Б.“ ЕООД. Приложен е и списък с работници, в който фигурира К. К. като работник на „Б.“ ЕООД. Видно обаче от писмо изх. №11-03-1303#1/09.11.2023г. от ТД на НАП Велико Търново, офис Монтана, лицето К. Б. К. с ЕГН ***** няма трудов договор с изпълнителя „Б.“ ЕООД гр. Лом към датата на проверката на място – 15.09.2022г. Именно този факт води на извода, че представения договор от 31.08.2022г. между ДЗЗД „П.Б. 2019“ в качеството на възложител и „Б.“ ЕООД гр.Лом в качеството на изпълнител, както и приложения списък с работници, не следва да се кредитират и от тях да се изведе извода, че административно наказаното търговско дружество няма качеството на работодател. Изхождайки от разпоредбата на член 416,ал.1 от НК, а именно че редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до доказване на противното и обстоятелството че административнонаказаното дружество не предостави никакви убедителни доказателства, че лицето К. Б. К. с ЕГН ***** е работник на друго дружество, поради което настоящият съд намира отразеното в АУАН и атакуваното НП за съответно на реалната фактическа обстановка.

Събраните по делото писмени и гласни доказателства доказват безспорно извършено административно нарушение от страна на жалбоподателя по чл.62 ал.1 във връзка с чл.61 ал.1 от КТ. Посочената разпоредба вменява в задължение трудовият договор да се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. В хода на извършената проверка контролните органи несъмнено са установили, че в конкретния случай К. Б. К. с ЕГН ***** е изпълнявала

функционалните задължения на „строителен работник“, като е поставял бордюри на строителен обект на работодателя, обозначен с информационна табела с изпълнител ДЗЗД „П.Б. 2019“, без отношенията при предоставяне на работна сила да са уредени като трудови правоотношения и без лицето да има предварително сключен трудов договор в писмена форма. Разпоредбата на член 61, ал.1 от КТ вменява изрично в задължение на работодателя, трудовият договор с работника или служителя да е сключен преди постъпването му на работа. Настоящата инстанция приема, че безспорно от приложените по делото доказателства се установява, че трудов договор между ДЗЗД „П.Б. 2019“ ЕИК xxx и К. Б. К. с ЕГН ***** към 15.09.2022 г. не е бил сключен. Видно от приложените по делото сведения за работещите в обект „Рехабилитация и реконструкция на общинска пътна мрежа, Община Б.“, собственоръчно лицето К. Б. К. с ЕГН ***** е посочил, че престира работна сила, като „строителен работник“, с работно време от 8-17 часа, без наличие на трудов договор и е положил подписа си, като това обстоятелство не е опровергано от представения договор от 31.08.2022г. между търговските дружества. Предвид изложеното по своя предмет декларираното собственоръчно от страна на К. Б. К. с ЕГН *****, съдържа всички характеристики на едно трудовоправно правоотношение, а именно работен режим, заплащане, работно време и т. н., между ДЗЗД „П.Б. 2019“ и лицето К. Б. К.. Липсата на сключен трудов договор между тях представлява административно нарушение по чл.62, ал.1 във вр. чл.61, ал. 1 КТ. В този смисъл е и практиката на АС Монтана по сходни дела – КАНД 354/2023 година и КАНД 355/2023 г.

Относно субективната страна на извършеното административното нарушение, следва да се отбележи, че в специалния закон КТ за юридическите лица е предвидена особен вид отговорност, която е обективна и безвиновна и за която законодателят не предвижда и не изисква наличието на вина, тъй като вината е характерна за физическите лица.

Тъй като процесното нарушение е такова по чл.62, ал.1 във вр. чл.61, ал. 1 КТ, неприложима е специалната разпоредба на чл. 415в, ал. 2 от КТ определяща, че не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ, което препятства приложението и в конкретния случай. Настоящият съд намира, че посоченото е относимо и към разпоредбата на член 28 ЗАНН.

Извършеното нарушение е доказано по безспорен и категоричен начин от соченото за нарушител дружество и е обявено за наказуемо с административно наказание „имуществена санкция“ по реда и условията на чл. 414, ал. 3 от КТ. В санкционната си част посочената разпоредбата предвижда имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. В конкретния случай административнонаказващия орган е определил наказанието „имуществена санкция“ в размер на 1800,00 лева, което е към предвидения в закона минимум. Настоящият съд намира, че наложеното наказание в правилно индивидуализирано от административнонаказващия

орган, тъй като е съобразено с тежестта на нарушението, липсата на предишни нарушения на трудовото законодателство от страна на работодателя.

С оглед изхода на делото и претендираните в хода на производството разноси в конкретния случай следва да се присъдят разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер от 100,00 лева в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ - Монтана.

Предвид гореизложените мотиви и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Районен съд - Монтана

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 12-2200243/21.12.2022 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Монтана, с което на ДЗД „П.Б. 2019“ ЕИК xxx, в качеството му на работодател, на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ, е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1800,00 лева

ОСЪЖДА ДЗД „П.Б. 2019“ ЕИК xxx, да заплати направените в хода на производството разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева в полза на Дирекция „Инспекция по труда“ Монтана

Решението подлежи на касационно обжалване пред АС-Монтана в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____